

La versió que jo tinc de la serp de Manlleu l'havia explicat sempre la meva àvia. Li tenia molt carinyo, perquè era molt petit jo. I me l'explicava de la següent manera. Segons la tradició hi havia una serpent. Una serpent és diferent d'una serp, perquè a les serpents la tradició les hi posava cabellera, cosa que és impossible que una serpent portés cabellera. La serp vivia a la Devesa i acostumava,... anava a beure aigua, cada dematí en el pou de la Devesa. Un pou que encara ara existeix, em fa l'efecte. Potser és tapat. Però és a la Devesa. Uns xavals, o més aviat uns jovençons, o sia uns joves ja d'una certa edat per poder fer això, es van donar compte que portava un magnífic brillant i que per baixar a beure al pou se'l treia i el deixava en el brocal del pou. [...] Vet aquí que ells varen pensar-se fer-se rics quedant-se el brillant que deixava. Més que un brillant devia ser un diamant, perquè el brillant és una cosa molt gran. El diamant el deixava sobre el brocal. Un dia quan de bon dematí, quan la serp va baixar a beure, els sagals que estaven a l'aguait i se li varen emportar el diamant. I varen posar-se a córrer i la serp els va seguir. Com que li faltava el diamant els va perseguir fins que van arribar a l'entrada del poble. I a l'entrada del poble es van ficar en una entrada, pensant que estarien salvats. Però la gran serpent, amb la seva cua, picava les portes. I allavors, se'ls hi va ocórrer la idea, que si el hi va facilitar algun veí o va sortir d'ells, de que es fiqués el diamant a dintre a d'un morter. Perquè en aquell temps els morters eren més grossos no pas ara, oi? I la serp se va enrotllonar en el morter i va quedar esparracada, asfixiada o estripada de ràbia en el morter. Els nanos varen prometre que si cas se n'en sortien vius portarien el diamant a la Mare de Déu de la Font. I varen portar aquest diamant a la Mare de Déu de la Font. Que sembla ser que va ser-hi molts anys, fins que a la guerra dels francesos se'l varen emportar. [...] La veritat és que sí, que sembla ser que hi havia a la Mare de Déu de Manlleu, de la Font [corregeix] hi havia un brillant o una pedra preciosa. Hi va ser-hi molts anys i sí que els francesos se'l varen emportar.